

A large, lush green tree with a dense, rounded canopy stands prominently in the center-left of the frame. The ground is covered in dry, yellowish-brown grass and low-lying shrubs, typical of an arid or semi-arid environment. In the background, a small, distant tree is visible on the right horizon. The sky is a clear blue with scattered white clouds.

کهور ایرانی
پادشاه صحرا

نویسنده: مصیب شیرانی



به نام خداوند جان و خرد

سرشناسه: شیرانی، مصیب. ۱۳۵۵

عنوان و نام پدیدآور: کهور ایرانی پادشاه صحرا/ مصیب شیرانی

مشخصات نشر: -----

مشخصات ظاهری: ۱۱ص.: مصور.

شابک:

موضوع: درخت

موضوع: فرهنگ عامه

-شناسه افزوده

شماره کتابشناسی ملی:

نویسنده: مصیب شیرانی

چاپ اول: آبان ۱۴۰۳

ویراستار:

صفحه آرایی:

ناشر:

شمارگان:



انجمن حفاظت از طبیعت و محیط زیست ایران، طرح احیاء و حراست از جنگلها ایران



در زیر خورشید بی امان جنوب، جایی که تا آنجا که چشم کار می کرد شن بود و ماسه، درخت کهور ایرانی تنها ایستاده بود، چراغی از زندگی در میان سختی بیابان. این درخت که در زبان هندی به نام خجری به معنای پرتو نور شناخته می شود و در زبان عربی قاف نام دارد. شاهد گذشتن نسل ها و تغییر فصل ها بوده است. شاخه های روشن آن، با داستان بادهای سوزان و طوفان های شن حکاکی شده اند، سایه بانی از برگ های سبز و لطیف همچون گیسوی دختر بازی گوش بر شانه هایش آویزان است و سایه مطبوع اش به مسافران خسته و حیوانات بازیگوش پناه میدهد.



روزی پسر جوانی به نام صابر با چشمانی به روشنی خورشید بیابان که در بیابان به دنبال گمشده ای می گشت به درخت کهور ایرانی برخورد کرد. او که از سفر طولانی خود خسته شده بود، زیر سایه خنک درخت دراز کشید. کهور ایرانی که ناراحتی پسر را احساس می کرد، برگ هایش را به نوسان در آورد و قصه های مقاومت و امید را برای صابر زمزمه کرد.



صابر که با صدای ملایم از خواب بیدار شده بود، به درخت باشکوه نگاه کرد. او از قدرت آن شگفت زده شد و در برابر ناملايمات ايستاده بود. او داستان خود را با درخت در ميان گذاشت، در مورد روستای خود که با خشکسالی دست و پنجه نرم می کند و سفر طولانی ای که برای یافتن آب طی کرده بود.



کهور نیز به نوبه خود داستان های از زندگی در بیابان را برای صابر روایت کرد. از زنبور های که با گل های کهور شهد شیرینی را تولید می کند. از بیماری که با برگ و پوست کهور شفا یافته بودند.



از خاک حاصلخیزی که برای کاشت سبزیجات بوجود می آورد و غذای که برای شترها و غزال های تیزپای صحرایی فراهم میکرد. از منابع آبی پنهانی که از طریق ریشه های عمیق خود احساس می کرد، از اسرار بادی که بوی باران را می برد و از اهمیت استقامت در برابر سختی ها صحبت می کرد.



صابر با الهام از سازگاری کهور، به دنبال راهنمایی‌های زمزمه‌آمیز کهور، دوباره به راه افتاد. او یاد گرفت که نشانه‌های بیابان را بخواند و ردپای گیاهان را در طبیعت دنبال کند، در زمین خشک آب بیابد و در آفتاب بی امان امیدوار باشد. سرانجام پس از روزها جست و جو، چشمه‌ای پنهان را پیدا کرد که منبعی حیات بخش برای روستای خود بود.



خبر کشف صابر در همه جا پخش شد. مردم از گوشه و کنار بیابان آمدند، امیدشان با خرد کهور و شجاعت صابر تجدید شد. آنها یاد گرفتند که در هماهنگی با بیابان زندگی کنند و به طبیعت احترام بگذارند و ویژگی های حیات بخش کهور را گرامی بدارند.



کهور ایرانی، نگهبان تنها و استواری است در صحرا و بیابان پادشاهی میکند و نماد امید و پایداری است برگ‌های آن برای هر مسافری که به دنبال پناهگاه می‌گردد، حکمت را زمزمه می‌کند و به آنها یادآوری می‌کند که حتی در سخت‌ترین بیابان‌ها، زندگی راهی پیدا می‌کند زیرا قدرت واقعی در سازگاری و شکوفایی است.

چگونه کهور بکاریم (درخت شگفت انگیز- درخت زندگی)

گام ۱: بذره‌های سالم را از غلاف‌های خشک که از درخت می‌چینید تهیه کنید، غلاف‌های که روی زمین می‌ریزند اغلب زود دچار افت می‌شوند. غلاف‌ها را زیر آفتاب و درجای که حشرات (مورچه و موریانه و...) به آن دست رسی ندارند خوب خشک کنید. دانه‌ها را از غلاف جدا کنید.

گام ۲: بذرهای سالم بذره‌های کهور را در ظروف آب بریزید بذره‌های سنگین بذرهای سالم هستند بذری که روی آب شناور می‌شوند را جدا کنید. گام ۳ برای کاشت بذر یا باید بذرها را با سمباده خراش داده و یا ۳ دقیقه در آب داغ بریزید بعد بذرها را برای ۲۴ تا ۴۸ ساعت خوب در آب بدمای معمولی بخیسانید. دور بذرها ژله‌ای می‌شود و بذرها باد می‌کنند.

گام ۴ بهتر است از گلدان‌های بلند ۲۰ سانتی متری استفاده کنید زیرا ریشه کهور بلند می‌شود. ته گلدان خود را سوراخ کنید و چند قطعه سنگ در کف آن بگذارید سپس کود پوسیده یا خاک برگ کف آن بریزید و تا ۳ چهارم ارتفاع گلدان خاک سبک شنی بریزید.

گام ۵ سه تا چهار بذر کهور در گلدان خود قرار دهید (ممکن است تنها یک کهور جوانه بزند) و با یک لایه خاک بذرها را بپوشانید گلدان خود را با یک کیسه پلاستیکی بپوشانید و آن را در یک مکان آفتابی کنار پنجره قرار دهید (بذر در دماي بين ۲۰ تا ۴۰ درجه سانتیگراد جوانه می‌زند). بهترین دما ۳۰ درجه است.

گام ۶ همانطور که می‌بینید نهال‌ها ظاهر می‌شوند (این جوانه زدن نامیده می‌شود) کیسه را بردارید. اطمینان حاصل کنید که نهال‌ها را یک یا دو بار در هفته آب می‌دهید و خاک را مرطوب نگه دارید. برخی بذرها خیلی دیر جوانه می‌زنند، نگران نباشید.

گام ۷ هنگامی که نهال‌ها به ارتفاع تقریبی ۷۵ میلی متر رشد می‌کنند، قوی ترین نهال را انتخاب و دو نهال دیگر را خارج کنید این نهال شانس بیشتری برای رشد دارد. می‌توانید دو جوانه دیگر را هم جداگانه کشت کنید. در حال حاضر گیاهچه باقیمانده بیشترین رشد را دارد. یادتان باشد نهال‌های خورد رازیر درختان سمر و یا اکالیپتوس نگذارید.

گام ۸ یکسال پس از جوانه زدن می‌توانید گلدان‌ها را عوض کنید. برای بقای بیشتر می‌توان تا دو سال نهال‌ها را نگهداری کنید و بعد در بهار یا پاییز در جنگل بکارید. بهتر است نهال در مناطق با خاک شنی بکارید.

